



TAPTUK EMRE KISSALARI

-5-

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Prof. Dr. İrfan AY

Ocak 2025





BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

TAPDUK'UN «SÖZ GÜMÜŞ İSE SÜKUT ALTINDIR» KISSASI



Doç.Dr. İrfan Al-Tajerem Demircioğlu

DEMİRCİOĞLU

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992

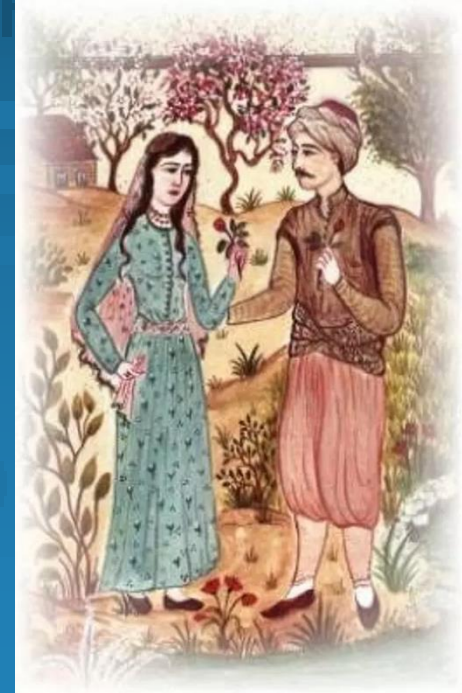
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992



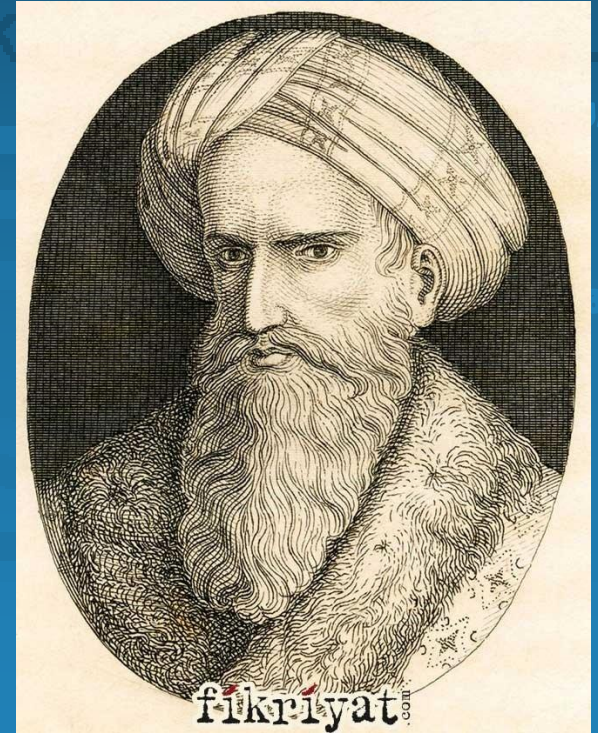
Taptuk Emre SOHBETE başladı.»Türlü hile ve pek çok masraf ile, **LEYLA**'yı alıp getirdiler. Halife sa bah erken mum'ları yaktırdı. **Leyla'yı** dikkatle göz den geçirdi.Başını önüne eğdi, Saatler var ki düşü ne durdu.Nihayet, kendi kendine dedi ki, «**Hele O'** nu bir konuşturayım, Belki söz söylerken güler de yüzündeki güzelliği daha çok belirir» dedi.



Köşesinde **HÜZÜN** cismi gibi duran, **LEYLA**' ya çevirdi yüzünü, Sordu Halife Harun Reşit « Sen **LEYLA**' mısın?» O da «Evet» , Evet ben **LEYLA**' yım « dedi. «**Amma sen MECNUN** değilsin O'nun başında olan o gözler **sen de yok,**» dedi **LEYLA** Ha life Harun Reşit'e,



«Başkalarına baktığın gözlerle, **LEYLA**'yı nasıl görebilirsin? O **gözleri yaş** ile yıkamadıkça, **SÖZ** ki mindir bilmem amma, **HAKİKAT**'tir, dahi herkes lerindir. Bana **MECNUN**'un gözleri ile bak» der. Seven , Sevgiliye **MECNUN**'un gözleri ile bakmalı



Eksiklik ne ola o vakit ! Burada ?Yaptığın İş'e de, ALLAH'a da SEVGİ ile, İRFAN ile bakmalı, BİL Gİ ile bakmak başkaca bir iş, «İSLAM, SEVGİ dir, AŞK' dır, İRFAN' dir. Başka bi şey diyenler EK SİK 'tir.



Doç.Dr. İrfan A.

DEMİRCİOĞLU

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992





«SEVGİ kişiyi TEVHİD'e götürür. TEVHİD'e varan, varlığın cümlesine AYNI NAZARLA bakarlar. O Öyledir, şu şöyledir. Falan haldedir. Kalır mı ? bu KEM sözler, bu dedikodular, Sevgi ile bakan kişi de kalmaz.



Sevgisiz bakanın gözüne, **BUDAKLAR** batar, **KÖR** eder. Kişi kendisini **kör** ettiğinde, o körlüğe merhem biçare (*çaresiz*), tabipler biçare (*çare olmaz*).

Size hiç Bağdat'ın meşhur **HIRSIZ**' larıdan **CU HA'nın** sergüzeşti (*serüven, macerası*) sini anlatı verdim mi?



CUHA bir gün, akşam mesaisine başlamak için HURMA nın gölgesin de, yatar imiş. Oradan biri O'nu dürtmüş, Bak hele CUHA bak Hele, tepsiler geçer, içinde mücevherler, her türlü ziynetler. CUHA istifini bozmaz. Bana ne ? Der. Ötekisi



Bu kez, iyi de «Sizin eve gidiyorlar» der. Hazret ge ne istifini bozmaz. Ve «Size ne ,bize ne» der. Diğ e ri «Biz senin sözüne değil, sukutuna bakarız.» SU KUT , HAL' dir. Nasıl ki, türlü türlü söz'ler, keli meler, cümleler var.Türlü türlü de Sükut'lar var.



«Kişi konuştuğu değil, **SUSTUĞU**’ dur. Meğer ki **ASIL** konuşan **HAL** ola .**HAL**’i ne ise, **KAVL**’i (da vayı kızmadan **güzellikle savunan**) de o’dur kişi nin. Ağzından hangi harfler, hangi sıra ile, hangi kelimler halinde gelse de, asıl olan **MANA**’ dır.



MANA ‘dır kişiyi tanış eden MUHATTAB’a. Söz,
ler ne derse desin.? LİSAN-I HAL tercüme iste
mez. Yaradılmış bir varlık olmaya ki, HAL dili bil
mesin. Hayvan dahi kendisini sevmeyen olursa,
havlar.



Ne demişler «**SÖZ GÜMÜŞ İSE SÜKUT ALTIN DİR**» İyi de, neden ? Güzel söz ! **AMENNA** ! Ama ne der şimdi **BURDA** ! Sükut nasıl bir şey dir ki o **ALTINDIR**. Acaba sükut, daha fazla **SİR** ları mı aşık eder? **SÖZ** den daha fazla mı anlatıyor acaba? **SÖZ** ' ün son durağı **DİL** ' dir. Eee o vakit ilk

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU



durağı neresi ? Nasıl ki **her suyun** bir gözü var. Kaynağı var, Yuvası var. **SÖZ**'ün de çıktığı bir yer olmalı, İşte orası **SUKUT**'tur. Sükut söz'ün yuvası dır. Menbaı'dır. İşte o sebepten biz senin dediğine değil, biz HAL'e bakarız. Olan ne? Biten ne?



Her işittiğine inanan insan, AKLI'nı boş'asın ,
DİL'i yeter ona ! Şimdi böyle konuşuveririz, diye
sanılmasın ki SÖZ' de bir önem yoktur. Tam tersi
var. Kişi SÖZ'üdür. Biz eninde sonunda, GÜL gibi
açacak HAKİKAT'ten, dem vururuz. SÖZ'ün



Kuvvetini küçük görmek değildir maksadımız, SÖZ güçlü'dür elbette. Öyle güçlü ki, Onları yala na inandırır, Biz HAKİKATE inandıramayız. AR TİN Efendi nerdedir? Bundan sonra, sana da AB DUL LAH EFENDİ diyelim. Eğer ister isen olur mu?



Martin «Manasını bilmem !!» dedi. Taptuk «AL
LAH'IN KULU' DUR manası» Abdullah Efendi»
der.



YUNUS'UN DEDİKO'DUDAN ŞİKAYETİNDE «TAPTUK EMRE'NİN TAVRI» KISSASI



Yunus, Taptuk Emre' in huzuruna çıkar. «**Destur Şeyhim !!**» der. Taptuk «**Gel hele Yunus gel** « der. Sonra da «**Ne için acele etmezsin bu CELAL ' den çıkmak için, Sana demedik mi? Burda fazla kalınmaz!** « Söyle hele deyince Yunus« Belli ki işitmiş



siniz amma inanmamışsınız. Yunus «Efendim, Güve
niniz için ne kadar MİNNET EYLESEM azdır.»

Taptuk «KULA MİNNET EYLENİLMEZ[Gördü
ğü iyiliğe karşı teşekkür etme]» Yunus der ! De hele
«Böyle bir hale insan düştüğünde , MİNNET değıl
de başka ne duya'ki ŞEYHİM « der Yunus.



Korkum, sizlerin işitmesi, hane halkının  z lme siydi. Bunlara sebep olmak bile, **KAHROLMAK** için yetmez mi? **şeyhim** !! En başında bilemedim. Kaynağı nerden bu dedikodunun ? Nerden doğar bu, Kötü söz'lerin **göz' **? Sonra anladım. Bildim



Bildim elbet, inkar etse de bildim, kabul etse de bildim **Şeyhim** ! Ama ne içindir ki, ne konuda kendi ne hasım görür , **KASIM EFENDİ BİZİ** ? Onu bil mem. Nerde ne kelam eder? Burası neresidir **KA SIM EFENDİ** ! O dergahta hayrı taşılayıp üstüne perde çekerken, ben dilimde **ZİKİR** Verdiğiniz



görevdeyim. Sabah ezanın da çıkarım, dilimde Zİ
KİR, gün battığında dönerim, nasıl buyurduysanız,
dilimde ZİKİR. Siz yolumu gösterirsiniz ben yolu
mu bilmişim. YOLUMDA YÜRÜMEKTEN BAŞ
KACA EMELİM YOKTUR.



Onlar gibi **DEDİKODU** ile meşgul olmaya müsait değilim. Her daim **ZİKİR** de, **Kırba'mın** meşinini sırtıma yapıştır güneşin altında, **YARAM** olur, Yaramdan yatamam amma, Kırbamı atarım, yine de ağzı mı açıp tek kişiye, siz n'aparsınız? Ben ne halde yim?



Bir **merhem** verin dememişim? Ağzımı açıp **TEK KELAM** edip şikayet etmemişim **şeyhim** ! « der Yunus konuşmayı bitirir. Taptuk Emre de «Hikaye etmek dahi **şİKAYET**’tir. şeytan yerleşir o dilin altına şikayet etmem diye, diye, **şİKAYET** ettirir.



Madem öyledir, Madem verdiğimiz **VAZİFE** seni
bunca yorar, bıktırır, şikayetlere atar, o vakit, **VA**
RIP GİDESİN FAKİRHANEMİZ' den. Bundan
böyle ne yüzünü görmek, ne sesini işitmek isterim
.» der **Taptuk Emre** . Yunus **çok şaşırır**, edeple Tap
tuk Emre'nin yanından **ağlayarak** uzaklaşır.



Taptuk arkasından konuşur. »Git bakalım **YUNUS EFENDİ !** Git bakalım !!! Kime AZAR, O'NA NAZAR !! (Kime azarlar, yollar isen , O'nun yolu nu hızlandırırısın=Hem azarlanacaksın hem de sevineceksin.) diye arkasından konuşur.



TAPTUK EMRE' NİN «YUNUS'U DERGAHTAN KOVDUKTAN SONRAKİ DURUM» KISSASI





«ARADAN TAM 1 SENE GEÇER»



Yunus kendi kendine konuşur. « Ey **YUNUS** Efen
di !! Bir Sene sonra **NALLIHAN**'a döndün işte !



Doç.Dr. İrfan A.

m DEMİRCİOĞLU



Bir vakitler gurur la yürüdüğün bu sokaklarda, şim dilerde «**KİMSELER BENİ BİLMESİN, TANI MASIN** diye **YÜZÜNÜ GİZLİYORSUN**» Zulüm sana müstehaktır.»Kim dedi sana **KADI** cübbesini çıkar da **VAR** bir dergaha **KUL OL** da, **DERVİŞ HIRKASINI GİY** « diye



Hani nereye vardı sonu? N'oldu ? Değerini mi bil diler Senin ? Kendi değerini dahi unutturdular ! Ben SAKA 'yım, SU benim değildir ! **BEN SADE CE DAğITIRIM.** Diyordun ! **Yunus** caddede yürür ken tanıdıklar görmesin diye yan çeviriyordu.



Bu arada AHI'ler vergilerin iyice halkı bezdirdiğini artık dayanılmaz hale geldiğini söyleyip durmak tadırlar **Yunus** konuşulanları duyar.



Yunus köydeki buğday'ını kaldırmıştır, satmak istemektedir. 3 AKÇE'ye buğday alıcısını razı eder. **TEKKE** nin buğdaylarını ise **KASIM EFENDİ** yük sek Fiyattan 5 AKÇE'ye anlaştırmıştır. Buğday alıcısı Yunus Emre ' ye sorar «**Beyim neden fiyat kırar sın?»**»



Nallıhan arşısında kimsenin ŞEYH Efendi ile ve esnafı ile bir sorunu yoktur. Yunus «Ben garip bir renberim, Ekincilikten başka bişey bilmem.» der. Bu arada MOLLA KASIM gurur, kibir de yüksek lerde uçmaktadır. Mutfakta alışanların yanına gi der.



Kaç AKÇE (Gümüş para birimi) buğdayımız çık
mıştır PİRDAŞ diyerek buğday indirenlere sorar
Molla KASIM !! Pirdaş «Son araba ile birlikte
2000 BATMAN (Ağırlık ölçüsü) oldu derler. Zeki
Çavuş da kantarına koyacaktır malı elbette ?



Molla KASIM « Size kolay gelsin bir sorun olur
ise ALİ TAYGU efendi burda « der. Yunus Nallı
han caddelerinde MOLLA KASIM’ ‘a rastlar, gu
rurlu şekilde yürümektedir. Onu arkasından izler.



MOLLA KASIM doğruca buğday satıcısı **Zeki Çavuş**'a gider. Orda **175 BATMAN** Şiniği (8 kilo ağırlık ölçüsüne) denk **5 AKÇE**' den anlaştığımız diye söz başlar. **Zeki Çavuş** «öyle demiş idik » der . «**Bu sene zorluk var** ,köylü **3 AKÇE** den veri yor. » der.**Yunus** da bu görüşmeyi arka taraftan izler



«Yunus, Pazarda gezerken bir pecmurde yanına gelir «Hayat Pahalı, Hayat Pahalı» diye etrafında dönmeye başlar.Sonra tutar avucunun içine sarı paralardan koyar. Yanından ayrılır. Molla KASIM



,pazardan döner dönmez Tapduk' un yanına uğrar ve « HU Şeyh'.im» diye selam verir. O'da «İLLA HU» diye karşılık verir.Biraz uzun sessizlik olunca Tapduk Emre « De hele de baka lım . Dile gelen , geri gitmez KASIM' ım » der.



«Zahireci ZEKİ çok fiyat kırar ŞEYHİM « der. O da «Belki buğday bol olmuştur bu sene « der. «Ürün ne kadar bol olursa, ederi de o kadar düşük olur.» der. Molla Kasım « Değildir Şeyhım. «Başka ne sebepten ne ola ki fiyat kırsın ? « der Taptuk.



«Sarıköy den KONYALI MOLLA namında biri si Şiniği 3 **AKÇE** den buğday vermiş, Anbarını da ağzına kadar dolu bil « demiş. «**Peki Yaaa ne yapmak icabeder?** der Taptuk. O da «Estağfirul lah Şeyhim, İzin verirsiniz bu MOLLA zatındaki kişiyi bulayım isterseniz !» der.



«Madem ki bu tür işleri sen yürütürsün, hesap ki tap işlerini sen görürsün o halde, Nasıl hal yoluna koymak istiyorsan öyle yap KASIM’ım» der.
«DAVUL birinde TOKMAK öbüründe olmaz »



MOLLA KASIM dergahtan ayrılır ayrılmaz atı na atlar, SARIKÖY /SİVRİHİSAR ‘ün yolunu tutar. Orada bir kişiyi sorar. Onlarda evini gösterir ler. Orada İSMAİL adlı Yunus’ la beraber olan bir ufaklık vardır.O «Soranları bir tanıyalım bakalım » der hemen Yunus olduğunu söylemez.



Onlar da Yunus'un arkadaşları olduklarını söylerler. Bunun üzerine İsmail «Bekleyin» der. İsmail'in gelmesi uzar. Molla Kasım « Nerdesin bre ? Fizan'dan gelirsin sanki « der. «Gelen giden yok



İsmail ?» der. İsmail derki « Bende beklerim avu cumun içine biraz AKÇE konsun ama gelen giden yok « der. Sonra İsmail onları alır KONYALI MOLLA ‘nın yanına götürür.



Yunus Buğday anbarında çuvalları hazırlamaktadır. Çuval deliktir, buğdaylar akar. Yunus döner bakar MOLLA KASIM'ı görür. O da «Yaa KONYALI MOL LA bizim Pirdaş' ımız YUNUS 'un olcağı aklımıza gelmezdi» der. Ve kendisinin FİYAT KI RARAK dergahımıza zarar verdiğini kendisine

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU



bir hatırlatalım dedik. «Fiyat kırarak bilmeden de olsa **DERGAHIMI'** za zarar verir dedik.» Yunus derki «Bilmeden nasıl ZARAR verilir ?, Beni bil meyen bana ne kadar zarar verebilir ki? O'na KA ZA denir. Orda da **KAR-ZARAR** hesabı olmaz» der



MOLLA KASIM derki « Böyle davranmana sebep nedir? » der. O 'da derki « Ya Sizin bana öyle davranmanıza SEBEP neydi « der. Molla KASIM «Sa na ne vakit KÖTÜ MUAMAEDE bulunduk Yu nus Efendi? » der. « Ne fenalık yaptık? » deyince



«Fenalık yapmamak İYİLİK YAPMAK anlamına mı gelir ? Dedi. Yunus. Biz birgüne bir gün bu şehirde KADI idik. Bıraktık geldik, nice avam'la saf tutarız mı demişiz? MOLLA KASIM « «Ne benim, ne arkadaşlarımdan senden yana bir şika yetleri yoktur.Senden RAZI olmayan da yoktur.



Ama **ŞEYHİMİZİN** senin üzerine nice muamelede bulunmak üzerine konuşmak haddim değil. Ne de mişti **Taptuk En son** «Madem verdiğimiz vazife seni yorar ,O zaman çekip gidesin fakirhanemiz den « demişti.



Bundan böyle ne yüzünü görmek ne sesini işitmek isteriz « diye sözünü bitirmişti. Ağlayarak çıkmıştı Yunus. Yunus, MOLLA KASIM'a «Belli ki siz, si ze kıymet verene değil, HAİN'lik edene kıymet ve riyorsunuz ? « der



MOLLA KASIM Köyden ayrılır. Doğruca TAP TUK EMRE nin yanına varır ve «DESTUR şey him diyerek müsaade ister.Aha O da ne ? Fakat POSTA Deli o turmuştur.O'na kızar. «Post'a otur mak da nedir BRE GAFİL» der. Onu kovar.Bir müddet geçer



«tekrar Taptuk geldi mi diye **DERGAH**' a bakar.
Gelmiştir. Taptuk «**Gel hele KASIM**'ım gel !» der.
«Öğrendin mi buğdayımıza taş katmak isteyen
Konyalı MOLLA kim miş?» der. MOLLA Öğren
dim Efendim» der. «**O kişi YUNUS** « der.



«Yunus’tur « der. «Dergahımıza karşı **DOLUP TAŞMIŞTIR,**» Taptuk «**DOLAN TAŞAR** , Taşma yan **Boşalır KASIM**» der. En azından «Nerde eğlenir, O’nu biliriz» der. **MOLLA KASIM** « Ne buyurursunuz ne yapmam icab eder?» diye sorar.



«Alan Razı, Satan Razı», Kasım der. Molla «Yapa
cak bişi yok, Ticaret yapmada ekinini satmada her
kes SERBES amma, Bu derece FİYAT kırmasına
müsaade ederseniz, Bu **KIŞ KAZAN** kaynamaz
Dergahımızda « dedi. Taptuk «Bu vakte kadar **Rız**
kıımızı Tüccar ZEKİ ÇAVUŞ mu mı veriyordu ?



da bu kış kaynamayacak mış ! Sen dert etme ! Ağıl
da oğlak da olsa, Dağ da OT BİTER. Der. Molla
Kasım «Siz nasıl buyurursanız Şeyhim » der. O da
«Ben ne bilirim KASIM'ım ben diyeceğimi demi
şim



«Alan RAZI, SATAN RAZI, Pazarı yağma edecek MOGOL değiliz ya !» der. Taptuk. Molla Kasım «Sizin bilmediğinizi biz nerden biliriz Şeyhim» der. Taptuk «Hele bir bekliyelim görelim Kasım

,



«Biz ne biliriz ne olur, nasıl olur? , Hem mesuli yet sendedir. Hem iş buyurmuşuz güven göstermek gerekir. « der. MOLLA KASIM « Başını sal laya rak onaylar».



TAPTUK EMRE'NİN «İMANI BOZAN GÜNAHLARIN İLACI» KISSASI



Tapduk SOHBETİ ne « Hem yorgun hem bıkmış durursunuz CANLAR » diyerek başlar.» Biz mi HARMAN SAVURDUK Biz Buğday derdine düş tükde yoksa, Harman mı bizi savurdu. Ekini biç, Harmanı kaldır, KAĞNI'ya yükle, SÜR Değirme ne, un



elettir. Al beri hamuru yoğur, Ateşi yak, Yufkayı aç,
Ocağa ver. EKMEK OLA ! Buğdayın ekmek olmak
için geçtiği yola Badirelere bakıver hele. Değirmen
taşında ezilmeden, elden ele yoğrulmadan, Ateşler
de yanmadan OLUVERMEK , kolay mı öyle



ADAM OLMAK, İstee BUĞDAY şu alem içinde
insan OLMAYA en yakın olan olaydır.O sebepten
olsa, BUĞDAY ADEMİ yani Adam olmak lığı
temsil eder. Madem Harman vakti, biz de başladık
BOŞ LAKIRDIYA, «Size buğdayın hikayesini



TASTAMAM anlatıvereyim o vakit. Analatıvere
yim de **DİNLE** Bir şeyin bitmesi için önce **EKİL**
MESİ icabeder. Yani **HER ŞEY BİR TOHUMDAN**
MEYDANA GELİR. Gerisi başka mesele. Tohum
bu, kimi **Yiter** (yok olmak) kimi **biter**. **Amma**



buğdayın bizzatihi, kendisi tohum, Çünkü o İLK
VAR OLAN MEVCUDAT, Eyi amma, birşeyin
NESLİ'nin devamı için, Bir ERKE'ğe bir de DIŞI
ye ihtiyaç var. BÖL şu buğday tanesini ikiye, Bir



Yanı **ADEM**, bir yanı **HAVVA**. Erenler derler ki,
Buğday'ın **ELİF** sırrı, karnındadır. Ne ola bu **ELİF**
SIRRI, «**VAHDET**» . **Elif harfi** gibi diyoruz ya !
Hem **ARI**, hem **DURU**, hem de **BİR** . **Çokluktan**
arınmış, biz okumak yazmak bilmez cahiliz.Amma



Bu nedir dersiniz ? Deriz ki RABBİM'in KÜN-OL dediği yerde mesele noktalanmıştır. KÜN-OL nokta. OLUR. Bunu tartışmak AHMAK işidir. Bunları size anlatıveririm amma, Bunlar SIR 'dır. Hak etmeyene İFŞA ETMEK, Kişiye kötülük tür.



«Ne derler ATA'lar,«SÜT ÇOCUĞUNA BULGUR VERİLMEZ, DİŞİ KIRILIR» AŞKSIZ KİŞİ HAY VANDIR,» İşte buğdayın ortasındaki bu ELİF top rağa düştüğünde, ULU BİR EKİNLİĞE dönüşür. Nasıl ki ADEMM le HAVVA anamızdan, Ulu bir



insanlık **ÇINARI** doğar. İşte bu da **TAM** öyle. Bunlar Kitaplarda yazmaz **CAN'lar** ! Amma, sanmayın ki, biz de **MARİFET** vardır. **BİLEN SÖYLEMEZ, SÖYLEYEN BİLMEZ**. Demem o dur ki, **ADEM** ile **HAVVA**, bir buğday tanesinin iki yarısıdır. **NEF Sİ** temsil eden **Hz Adem**' den Sonra, ve

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU



Hız Adem'in Nefsinden YARATILDI. İşte o HAVVA, yani dişi, ADEM'e ayna olmuş, o Adem o aynada kendini görüp, Nefsine güzelliğine hayran olmuştur. O kadar ki, NEFSİNİN GÜZELLİĞİ, Rabbi'nin emrini yani kendi HAKİKAT'ini unutmasına sebep olmuştur.



Nefsine tabi olunca da CENNET'ten uzağa düştü. Ademin cenneti KENDİ HAKİKATİ, iyi o vakit, hele söyle, anlatılan bu buğday hikayesi neyin nesi bu kıssa bize ne demek ister? **HİSSESİZ KISSA OLMAZ** . Olsa da, Hoş laftır bizimkisi, madem onu da deyivereyim. Zaten uzatıp durduk.



BUGDAY , Ekmek olur, NEFSİ doyurur. Nefsin arzularının REMZ'idir Buğday. Her kim ki, NEFSİ NİN ARZULARI na TABİ OLUR da, KENDİ HA KİKATİNİ UNUTUR ise, CENNETTEN de KO VULUVERİR.



YUNUS EMRE Hacı Bektaşî Veli'ye uğradığında
«Ben den ne istersin? dediğinde AİLEM AÇTIR,
Senden ailem ve köylüm için BUĞDAY isterim
demişti. Hacı Bektaş' da o zaman «Sana buğday
yerine HİMMET versek dediğinde yunus BUĞ
DAY isterim demişti. Tapduk peki NEFES

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU



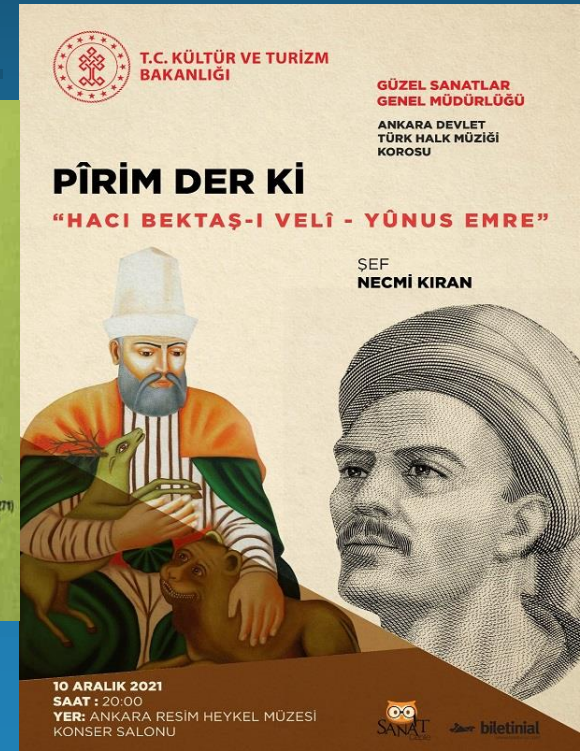
Versek dediğinde, Yunus « **Himmetle , Nefesle** çok **çocuk doyar mı Hünkarım** » demişti. «Bana buğday gerek» Hacı Bektaş ‘ da o vakit «**Misafi** rimize **kağnı’sı yükünce** **BUĞDAY** verin » demişti. Yunus ‘da sevincinden **DELİYE** dönüp Elini



öpmüştü. Fakat kısa zamanda pişman oldu, geri dönüp «ben büyük HATA etmişim Hünkar'ım «Siz bana Himmet verdiniz, Ben illede BUĞDAY istedim. Alın Buğday'ınızı, Evvel dediğiniz gibi, bana NEFES verin, Hacı Bektaş «O'nun vakti



geçmiştir artık Oğul « dedi. Ve ekledi «**Senin Kilidini Açacak Anahtarı Başkasına Devrettik, git O'nu bul ! Var nasibini TAPTUK EMRE 'den iste Senin ANAHTARIN O'ndadır. Zaten TAPTUK da «Biz Buğday istiyene BUĞDAY , NEFES istiyene**



NEFES, Neye Talip olursan o'nu verir, Hacı Bek
taş-ı Veli. Hünkarım « demişti.



TAPTUK EMRE'NİN «İMANI BOZAN GÜNAHLARIN İLACLARI» KISSASI



Yunus Buğdayı ucuza sattı diye Molla Kasım **CAN DAROĞLU** 'na gider Yunus'a bir ders vermesini ister. **Candaroglu** adamlarıyla bir gece yarısı gelir, Yunus'u alır, bir kuyuya atarlar. Birkaç gün Yunus o kuyuda kalır. Bu olay **MOLLA KASIM**' ın



rüyalarına girer.Kabus'lar görür. Bu esnada İsmail ile TAPTUK Emre kuyunun başına gelirler. Kuyunun içindeki YUNUS'u görürler. TAPTUK ,Yunus Emre'ye «**Kalk da otur demedik,**» Yunus Kuyunun içinden onları görür. «**Hadi**» der Taptuk. «**Düşmek**



icabetmiş ise Ne yular kurtarır insanı ne Semer»
der, «Ama buna dahi kötü bir şey oldu» şeklinde
bakmamak lazımdır der. Hepimiz başımıza gelen
den sonra «EYVAH» deriz. Eeee okusana bre Ga
fil, Yazar işte «kainat kitabında» der TAPTUK



Ama bütün bunlar **KABUS** muş meğer, Yunus ku
yunun içinden gökyüzünü seyreder. O esnada MOL
LA KASIM kabusları görmeye devam ediyordur.
Pirdaş'lardan ALİ Taygun efendi, Molla Kasım'ın
odasına girer ve «**ŞEYH'imiz Taptuk Emre mesci**
de gelmedi» der.



«Haremindedir» der Molla. Ali Taygun «ezan oku
nalı epey oldu « der.»her şartta gelir idi hanesin de
olsaydı» der. Molla «ALLAH ,ALLAH» der.»gece
dönmedi o vakit» der.»ALLAH, ALLAH» der. Mol
la. «Hayırdır İnşallah» der.



Doç.Dr. İrfan AY / Arş.

Molla, Ali Taygun'a » git ben geliyorum» der. YUNUS kuyudan tekrar yukarı baktığında İsmail ile Taptuk'u görür. Taptuk, Yunus'a «Hadi bakalım, yuvaya uçma vaktidir» der. «Hadi» der. Ama gene kuyu içinden yukarıdakiler kaybolur.



Ali Taygun'la Molla Kasım namazı eda edeceklerken at kişnemesi sesi duyulur. At arabasına konmuş YUNUS EMRE, Taptuk ve İsmail'in nezaretinde dergaha getirilir. Ali Taygun la Molla, Yunus'un kollarına girerler arabadan YUNUS'u indirirler.



« Yunus, Ali Taygun ve Molla'nın kolları arasında ailenin odasına yatağa yatırılır.» Ana, kız şaşkın ve ziyettedirler. Usulca yatağa yatırılırlar. Taptuk «Hele bir tarhana kaynatıverin sıcak sıcak» der.



Molla «Ne olmuş ki Şeyhim» der. Taptuk «Ne ya zar ise yazgısında o olmuştur» der. Dışarıda PİR DAŞ lar konuşurlar, 1 senedenberi yoktu, napmış , nerelerdeymiş diye kendi aralarında konuşurlar.



Molla, Pirdaşların yanına gelir. «Yunus'u bu hale kim getirdi diye kendi aramızda konuşuruz amma bir bilen yok» der Ali Taygun. Dergahtan 1 senedir ayrı, nerde eyleşir idi? N'apıyordu? Dedi. Molla da « Hayırlı bir işte olsaydı, başına bunlar gelmez



di» der. Bir Pirdaş sorar «Siz başına gelenlerden haberdarmısınız?» der. Molla «Müneccim değiliz PİRDAŞ» der. «Ama bir fenalığa maruz kaldığına da delil gerek değil herhalde? Amma bu fenalık nerden gelir?



Onu bilemeyiz. Gördüğümüzden fikir üretiriz işte» dedi. Meczip pirdaş ters ters Molla'ya bakınca Molla oradan ayrılır. Bu arada Yunus da yatağından kalkar, İsmail'in peşine düşer. Taa köye Saruhan'a gider. Onu alır dergaha getirmek için zorlar.



Bu esnada Çandroğlu tepsilerle Taptuk'a hediyeler getirir. Orada «Kendini bilmez bir Konyalı Molla'nın Dergaha karşı buğday da fiyat kırdığını» söyler. Taptuk da bunun normal olduğunu ifade eder. Çandaroglu «İsteddiği fiyata satabilir ama etrafına



Bakmadığını, dengeyi bozduğunu» söyler. «**Kim dost ? kim düşman,? Dünyanın derdi bitmez, Kalk git gör bir Şeyh efendiyi hali nicedir? Dedik. Tap tuk «Hatır soranlarınız bol olsun ERGUN» bey dedi. Halimiz «geldik, konduk, göçeriz nasipse» dedi Taptuk.**



«Hani Tilki'nin bin hesabı var imiş, bin'i de kümes üstüne, işte TILKI misali, bin şikayetimiz vardır. Özünde hepsi ihtiyarlık üstünedir.» dedi Taptuk. Ergun hemen « Şeyhimizin bir şikayeti var ise, **HE MEDAN**'dan bir hekim gelmiştir ANKARA'ya, İbni-Sina'nın talebelerinden Meşhur bir hekim'miş



Taptuk «Allah ilmini artırsın amma, Batan güne HEKİM ne yapsın ? Ergun Bey» der. «Zamanı dur duracak bir ilaç mı var? Candaroğlu «İstedik ki varıp bir halinizi hatırlınızı bir soralım ! Velhasıl ke lam «Benim de sizden bir ricam vardır !



Taptuk «Bizim gibi bir fukaradan ne talebi ola ki BEY' imizin? Amma söylesin! Var ise vardan, yok ise yoktan.» Ergun «Halk nazarında takdir görme sek bile, bütün uğraşımız halk içindir ŞEYH'im. Amma beşikteki çocuklar dahi bilirler ki,



Memleketimiz zor günlerden geçmektedir. Madem ki v zife bizdedir. O vakit AH  dükkanında, re ber tarlasında, köylü sürüsünün ardında, huzur bulmalıdır. Diyece im, işte bu i lerim için bana aklı da fikri de yetkin bir danışman gereklidir.



«Bunu da ancak Şeyhimiz bize böyle bir adamı sunabilir» dedik. Taptuk da «Hele bir düşünelim Ergun Bey» dedi. «Düşünelim bildirelim» dedi. Can daroğlu da «O vakit bize müsaade deyip kalkmak için izin» istedi. Taptuk «Müsaade sizindir» dedi.



Ergun bey kalkarken ,Taptuk arkasından seslendi
«Eşyanızı unuttunuz Ergun Bey» dedi. Ergun Bey
‘ de «Lutfedip kabul buyurursanız HEDİYEMİZ
‘dir Şeyhimiz « dedi. Biz de «Gümüştür, kıymetli
dir, gözümün önünde dura değil, yanınızda taşırsı
nız sanmış idik.» dedi.



Candaroğlu çarşıda dolaşır, Halkın hatırını sorar.
Yunus da gizliden İsmail ile uzaktan O'nu izler.
Ahali «**Vergiler diye şikayet ederler, Belimizi bük müştür Beyim**» derler. Ergun Bey «**İyi o vakit ma dem dilin o kadar uzundur, alınan vergiler nere ye harcanır, onu da deyiver AHALİYE**»



«Kervanınız yürüsün diye yol, sudan aşasınız diye köprü, Moğol dükkanınızı talan etmesin diye, karınıza kızınıza tasallut betmesin diye asker» deyiver bakayım alınan vergi CANDAROĞLU na mı gider, yoksa AHALİYE mi ? BAYRAMAĞA bi şey söyleyemz.



TAPTUK ile MOLLA dergahta otururlar, Taptuk kaşık imalatı yaparken Molla sorar, «Bir gören olsa merak eder Bu kadar kaşığı Şeyhim ne yapacak diye» der. O da « Satacakmış» dersin der.



MOLLA «BEY DAYIM , için ahali pek hoşnut ko
nuşmazlar Çarşıda « der. Taptuk «İnsan bu, kuş ol
sa uça, Kanadını kırarlar, Pazar da su bile para ile,
Amma insan bedava» der. Halk «Vergi üstüne ver
gi belimizi büker « derler.» Hem köylüler hem



Ahali, « Taptuk «Öyle ise öyledir.» der.

İsmail ile Yunus Emre, Dergah'a gelirler. Yunus İsmail'in dergahta kalacağını söyler, Taptuk'un hanı mı ve kızı, ısınmış su vardır. İsmail'i banyo yaptırırlar. Ona yatacak yer ararlarken Yunus bacağını tutar. Ağrısı vardır. Taptuk «Geçer geçer»



İyidir, iyi «Der. Ardından TAPTUK, Yunus'a derki
«ARİF kişi, felaketleri kendisine MEKTEB eder.
Bir ARİF kişi yoktur ki, FELAKET MEKTEBİN'
den mezun olmamış ola». Onlar konuşurlarken,
İsmail banyo suyunun sıcaklığından kaçır.



Taptuk sohbetine başlar. İsmail, biraz sohbet edelim deriz ne dersin? İsmail «Ben namazı bozan şeyleri bilirim, Orucu bozan şeyleri de bilirim» der. Taptuk da « Bilirsin elbet, bilirsin, Sen bilmezmi sin ? » der. Sana bildiklerini anlatacak değiliz canım , sen onları bizden daha iyi bilirsin.» der.



Tapduk başlar «Sürüsüne bereket Şeyh Efendiler, anlatırlar ha anlatırlar. Anlatırlar amma, sanılmasın ki, öyle bir hale getirdiler ki bu işi, Bu DİN abdes tin nasıl alınacağından, orucu, namazı nasıl neyin bozacağından başka bir şey değil sanki?



Oruç dediğin, abdest dediğin, namaz dediğin İMAN var ise vardır, yok ise **YOKTUR**. Hele sen bize İmanı bozan şeylerden bahset bize de **ABDESTİ MİZİ** turalım.



Anlat hele Müftü Efendi, »Orucun nelerin bozduğunu bilmek o kadar zor değil, Sen asıl **İMANI BOZAN ŞEYLERİN HALLERİ NELER OLA?** O'nu anlat hele ? – Kul Hakkı Yemek, - Emeği hiçe saymak, - **İşi Ehline vermemek**, - Adam Kayırmak, - **İşine ve Tartısına hile karıştırmak**, - Hırsa kapıl

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU



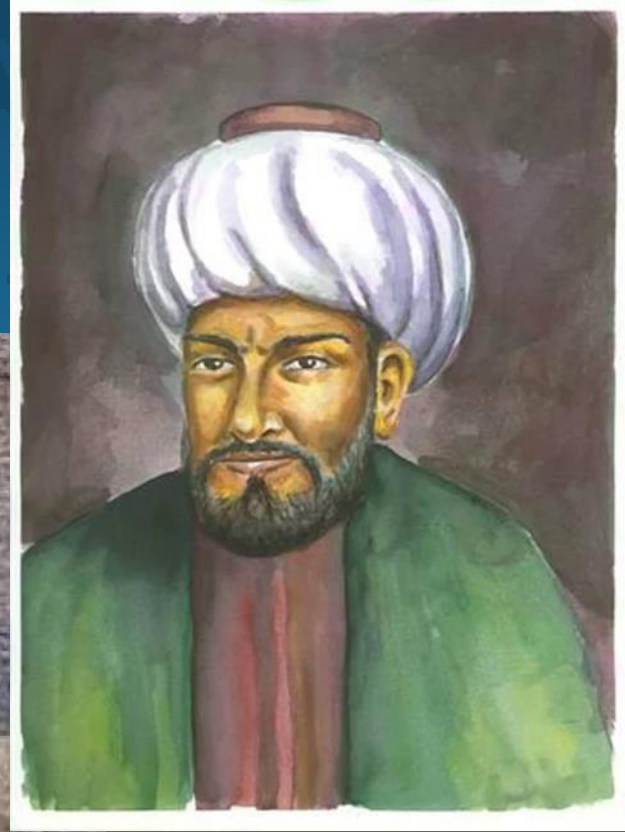
mak, - Zayıf bulunca zulm etmek, - Büyük görünce **DALKAVUKLUK** etmek, - Topluluk içine fitne sokmak, - **BÖLÜŞTÜRMEK** değil **BÖLÜCÜLÜK** yapmak, - Dostunu dahi kıskanmak, . **YALAN** söylemek, - Buğuz beslemek, yapmak.
Hep söyleriz bir kerre daha söyliyelim. «**Ne der**



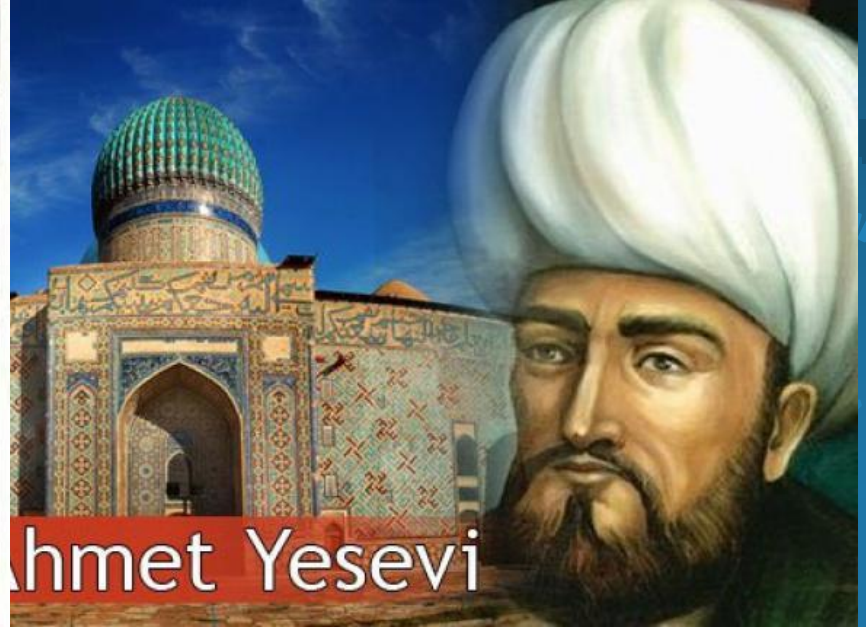
PİR'imiz ULU ATA mız AHMET YESEVİ,

«Ağlaması Göz Boya,
Her Gün Ayağı kaya,
Kendini ADAM saya,
Ahir Zaman Şeyh'leri

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör.



Başına sarık sarar,
Kendine mürit Arar,
İlmi yok neye yarar,
Ahir zaman Şeyh'leri



Dünyaya kucak aç,
Zoru gördüğünde kaç,
Her yana küfür saç,
Ahir zaman Şeyh'leri



İşte böyle şimdi bu işler. Binbir türlü **GÜNAHI** Sa
lıveririz, Aman ha **ABDEST**'i bozan haller deriz. O
nun nasıl alınacağı **BELLİ**, Çaresi ilacı **BELLİ**. Na
mazı, Orucu kaçıranın da ilacı **BELLİ**. De Hele o
vakit **İMAN**'ı bozan şeylerin **İLACI** ne ola o vakit?



Buna **RECETE** ne ola ? Nerden buluruz **Günah**'ın Reçetesini? Hangi **HEKİM** dedir ? Size **BEYAZIT-I BESTAMİ**' den bir **HİKAYE** anlatıvereyim de, **SOHBETİ** bitirelim. «Hazret bir gün, müritleri ile gezerken, gezinti sırasında, yolları bir **DELİ** yurdu na gelir.Şimdilerde **AKIL HASTANESİ** derler.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU



Ayaküstü HEKİMLER le sohbet ederken, Bir He kim, RUHİ hastalıklar çaresi olarak hangi hastalığa hangi ilacın etkili olacağı hakkında BİLGİ verir. Gönüller Sultanı bu bilgilerden sonra, HEKİM' e



Şöyle bir soru sorar !! «**Hekim Efendi** ! Siz bütün hastalıkların ilaçlarını saydınız. PEKİ, Günah Has talığının **İLACI** nedir ? Der. Kısa bir sessizlikten sonra Orada bulunan bir **DELİ VELİLERDEN**



Doç.Dr. İrfan AY / Arş.G

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ 1992



BİRİ, Edeple müsaade istiyerek **SÖZ**'e girer ve der ki »**Erenler müsaade eder ise, bu ilacı ben söyliyeyim mi?**» der. **Beyazıd-ı Bestami** bu samimi teklife «**buyurunuz**» der. Günah hastalığının ilacı şudur ki,



«1- Tövbe kökünü, İstiğfar yaprağı ile klarıştırıp, GÖNÜL havanına kaoyduktan sonra, TEVHİD tok mağı ile döveceksin.

2.- İnsaf eleğinde, eledikten sonra GÖZYAŞI ile hamur edip, AŞK ateşinde pişireceksin,



3- MUHABBET balından da birazcık karıştırıp, sabah akşam kanaat kaşığı ile azar azar yiyeceksin.

Bu güzel ilacı öğrenen BEYAZID BESTAMİ Hz.le ri «Hey gidi Dünya HEY « der. «Demek seni de DELİ diye buraya getirmişler.» deyip oradan ayrıldı.



İşte böyle **CAN**'lar !!! Sanmayın ki bu bir ME
SEL 'dir. Reçete **GERÇEKTİR**. Bu ilaç hala günah
hastası olanlara tavsiye edilmektedir. Bu tertip hala
devam etmektedir. Cenab-ı Hak tövbe edenlere **YÜ**
CE mertebeler vaad etmektedir.



İşte bunlardan birisi de GÜNAHLARIN SEVABA
dönüşmesidir. Bu nasıl olur? Diye TEREDDÜD'e
gerek yok. İlahi MÜJDE öyledir. Bunu TARTIŞ
MAK dahi APTAL işidir. İLAHİ RAHMET BU
KADAR GENİŞTİR. Bize inanıp TESLİM olmak



O'na güvenip rahmete koşmak gerek.Yüce ALLAH kuluna, gönlündeki İMAN ve NİYETE göre MUA MELE eder.ALLAH diyen mahrum olmaz.»Allah tövbe edenleri Sever» [(Bakara Sûresi, 222. âyet)] ayeti ile, «şüphesiz Allah günahla imtihan olup tövbe eden mümin kulunu sever» Hadisi ile günaha bulanmış kul'un kalbini



Çekmeye yeter de artar bile. Eeeehhh bu günlük te
bu kadar yetiversin, Şöyle **SESSİZ** olalım da
İsmail Efendi uyanmasın.



Bu konuların hazırlanmasında **Google** daki ma kalelerden, **Youtube** daki videolardan özellikle **YUNUS EMRE (Aşkın Yolculuğu)** adlı filmin den daha pek çok yararlandım. Arkadaşlarımla hepsi haklarını helal etsinler.neticede ben bunu **ALLAH RIZA** sı için yaptım. İnsanlar okusun, imanları artsın istedim. Eminim Onlarda aynı amaç için onları yaptılar, eksik gediğimiz için affola, lütfen hiçbir kasıt aramayınız





Ey güzel arkadaşım !!!

ALLAH idrakini açsın

Sana **ALLAH** ve **PEYGAMBER SEVGİSİ**
nasip etsin





SABIRLA OKUMA-NEZAKETİNİZ
DOLAYISIYLA

TEŞEKKÜR EDERİZ

